po redu prvak svijeta (1935–37). Naslov je osvojio pobijedivši A. A. Aljehina, a izgubio ga porazom protiv istog igrača u uzvratnom susretu. Bio predsjednik FIDE (1970–78). Objavio veliki br. djela posvečenih svima trima stadijima šah. partije.

Evans, Lee (1947), amer. reprezentativac u atletici; prvi na OI 1968 u trčanju na 400 m s rezultatom 43,8 sek (SR) i kao posljednji trkač u štafeti 4 × 400 m s rezultatom 2.56,1 min: najuspješniji trkač u svijetu na 400 m između 1967 i 1970.

EVANSOV GAMBIT

Evansov gambit, šah: otvorenje nazvano po engl. šahistu D. W. Evansu (1790–1872), zaslužnom za njegovu razradu i primjenu. Poslije 1. g4 e5; 2. Sf3 Sc6; 3. Lc4 Lc5; bijeli sa 4. b4 žrtvuje pješaka da bi slijedećim potezom c3 i d4 ostvario prevlast u centru.

everplay-elastopor, umjetna masa za gornji sloj sp. igrališta (tenis, odbojka, košarka, rukomet), izrađena na bazi sintetske gume i poliuretana, koja se nanosi na tvrdu površinu u 8—15 mm debelom sloju.

Evert, Chris. (1954), teniska reprezentativka SAD, pobjednica u Wimbledonu 1974, 1976 i 1981 te u igri parova 1976; na Medunarodnom prvenstvu SAD 1975-78 i 1980; na Medunarodnom prvenstvu Francuske 1974-75 i 1979-80, te u igri parova 1974 i 1975.

Evetović, Anka (1927), službenik; rukometna reprezentativka (vratarka) sa 6 nastupa, čla-

CH. EVERT

EVROPSKI KUP nacionalnih prvaka (st. tenis)

nica RK Spartak (Subotica), zaslužna sportašica Jugoslavije. Na PS 1957 članica ekipe koja je osvojila brončanu medalju. 1965; Lugano kup za natjecatelje u hodanju od 1961; nac. reprezentacije u desetoboju i sedmeroboju (ranije petoboj) od 1973; auto-

evidencija treninga -> knjiga treninga

Evropa Top 12, stolni tenis: turnir dvanaest najboljih evr. igrača i igračica; igra se po sistemu svaki sa svakim od 1972 svake god.; pobjednik dobiva prelazni pehar Kup Richard Bergman, a pobjednica prelazni pehar Kup Trude Pritzi.

Evropska sportska zajednica, udruženje nac. olimp. komiteta Francuske, SR Njemačke, zemalja Beneluksa, Austrije, Švicarske i Lihtenštajna, osn. 1977 sa svrhom da organizira zajedničke pripreme prije većih med. sp. natjecanja.

Evropska sportska značka, priznanje omladinicama i omladinkama (16-18 god.) za uspjeh ostvaren na ispitu sp. svestranosti, koje je 1963 uveo Evropski savjet pri UNESCO. To natjecanje sastoji se od pet grupa zadataka. Četiri grupe čine trčanje, skokovi, bacanje i plivanje. Unutar tih grupa zastupljeno je više disciplina; natjecatelj iz svake grupe bira po jednu disciplinu, s tim da je obavezan postići propisan minimalni rezultat. Petu grupu čine discipline izdržljivosti (hodanje, trčanje, plivanje, vožnja biciklom, skijanje klizanje i veslanje). Svaki natjecateli izvršava jedan zadatak po izboru bez mjerenja vremena. E.s.z. sadrži 12 zvjezdica na plavoj osnovi.

Evropska stolnoteniska super-liga, natjecanje 8 najboljih nac. reprezentacija, osn. 1967 pod nazivom Evropska stolnoteniska liga, 1975 preuzima sadašnji naziv. Reprezentaciju sačinjavaju 2 igrača, 1 igračica te muški i mješoviti par. Igra se ukupno 7 susreta po redoslijedu: 2 igre muški pojedinačno, 1 igra žene pojedinačno, 1 igra muški parovi, 1 igra mješoviti parovi i 2 igre muški pojedinačno, 1 ugosl. reprezentacija sudjeluje na ovom natjecanju od 1974, a pobjednik je 1976, 1982–83.

Evropski kriterij, stolni tenis: natjecanje mladih stolnotenisača Evrope, prethodilo je Omladinskom PE. Prvi put održano 1955 u Ruitu (SR Njemačka), a posljednji put 1969 u Obertraunu (Austrija).

Evropski kriterij modela penjača, zrakoplovno modelarstvo; med. natjecanje modela klase F 1C, prvi puta održano 1954 u Bruxellesu; kasnije je E.k.m.p. priznat kao službeno PE.

Evropski kružni let, najpoznatije reli utakmice aviona u Evropi između I i II svj. rata; duž. rute iznosila je i do 7000 km. Poslije II svj. rata priredivanje E.k.I. nastavljeno je 1959. Discipline natjecanja jesu: izviđanje, vremenska točnost i precizno slijetanje. Plasman je pojedinačni, a pobjednik dobiva prelazni pehar (Silver Joystick FAI).

Evropski kup, službeno natjecanje evr. klupskih ekipa, pojedinaca ili nac. reprezentacija u raznim sp. granama, najčešće po jednostrukom ili dvostrukom kup-sistemu; finalni susreti se većinom organiziraju u obliku jednog susreta na neutralnom terenu. Natjecanja za E.k. održavaju se za ekipe koje su klupski prvaci svoje zemlje, zatim za ekipe koje su pobjednici kup natjecanja u svojoj zemlji, za nac. reprezentacije, za klupske ekipe određene po nekom drugom kriteriju (predstavnici sajamskih gradova, drugoplasirane ekipe u nac. prvenstvima i dr.) ili za pojedince. Prvo natjecanje za E.k. održano je 1955/56 na poticaj franc. sp. lista L'Equipe u nogometu za ekipe koje su osvojile prvenstva svojih zemalja, a zatim su postepeno organizirana natjecanja i u drugim sp. granama: akrobatsko skijanje: od 1973; alpsko skijanje: od 1972; atletika: nac. reprezentacije od

od 1961; nac. reprezentacije u desetoboju i sedmeroboju (ranije petoboj) od 1973; automobilizam: natiecania u raznim kategorijama serijskih automobila (formula Renault i dr.); baseball: Kup prvaka od 1965; biciklizam: nac, amaterske reprezentacije u vožnji na pisti od 1967/68; sprint amateri od 1974. sprint profesionalci od 1974; bilijar: klupske ekipe u igri na tri mantinele od 1966; bowling: nac. reprezentacije, muški od 1968, žene od 1975; ciklobal: od 1967; dizanje utega: nac. mlade reprezentacije od 1968; faustball: Kup prvaka od 1963; gađanje na ledu: pojedinačno i klupsko natjecanje za muške od 1966, za žene od 1967; golf: Kup prvaka od 1966; hokej na koturaljkama: Kup prvaka od 1965; hokej na ledu: Kup prvaka od 1966; hokej na travi: Kup prvaka za muške od 1971, za žene od 1974; korfball: od 1967; košarka: Kup prvaka za muške od 1958, za žene od 1959; Kup pobjednika kupova za muške od 1967, za žene od 1972; Kup Radivoja Koraća za najbolje plasirane muške ekipe u nac. prvenstvima (izuzev prvaka) od 1972 i Kup Lillian Ronchetti za najbolje plasirane ženske ekipe u nac. prvenstvima (izuzev prvaka) od 1975; kuglanje na asfaltnim stazama: Kup prvaka od 1969; kuglanje na škarastim stazama: Kup prvaka od 1967; mačevanje: Kup prvaka u maču od 1961, u floretu za muške od 1965, u floretu za žene od 1966, u sablji od 1966; moderni petoboj: nac. reprezentacije i Kup prvaka od 1974; motoball; od 1964; nogomet: Kup prvaka od 1955; Kup pobjednika kupova od 1960; Kup sajamskih gradova (od 1957 do 1971), od 1971 igra se pod imenom UEFA pokal za najbolje plasirane ekipe na nac. prvenstvima izuzev prvaka; Kup nacija za reprezentacije (održan 1959/60 i 1963/64, zatim nastavljen kao PE); nac. amaterske reprezentacije (održan 1965 do 1970, od 1974 nastavljen kao PE); odbojka: Kup prvaka za muške od 1960, za žene od 1961; Kup pobjednika kupova za muške i žene od 1973; plivanje: nac, reprezentacija, muški i žene od 1969; rukomet: Kup prvaka za muške od 1959, za žene od 1961; Kup pobjednika kupova za muške od 1976, za žene od 1977; Kup IHF za muške i za žene od 1982; rvanje: grč.-rim. način i slobodni način, Kup prváka od 1972; skibob; od 1975; skijanje na travi: pojedinačno natjecanje od 1972; skijanje na vodi: nac. reprezentacije od 1966; skokovi u vodu: skokovi s tornja i skokovi s daske 3 m od 1963, skokovi s daske 1 m od 1972; stolni tenis: Kup prvaka za muške od 1963, za žene od 1964; Kup sajamskih gradova za muške i za žene od 1964; streličarstvo: nac. reprezentacije od 1965; tenis: Kup prvaka od 1967; umjetničko koturaljkanje: od 1971; vaterpolo: Kup prvaka od 1964; Kup pobjednika kupova od 1974; veliki rukomet: Kup prvaka, održavan 1968-70; zrakoplovno jedriličarstvo: od 1967.

evropski način igranja, bowling: drugi dio PE i PS; muškarci igraju kao ekipa od 8 igrača na 8 staza; rezultati tog dijela natiecanja pribrajaju se postignutim rezultatima na amer. način igranja.

Evropski pješački savez (njem. Europäische Wandervereinigung), osn. 1969 u Stuttgartu (SR Njemačka); sjedište mu se mijenja ovisno o mjestu odakle je predsjednik. Ima više milijuna članova iz 16 zemalja Zap. Evrope i Jugoslavije. Vodi brigu o tzv. evr. pješačkim putovima, posebno označenim dužinskim stazama koje vode preko drž. granica, kroz predjele s očuvanom prirodom. Otvoreno je 6 takvih putova u ukupnoj duž. od 12000 km. Put E-6 »Od Baltika do Jadrana» dugačak je 2300 km. a dijelom prolazi